

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 22-11-89512-11-א' ו Ach'

תמ''ש 23-06-17601-17-א' ו Ach'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

התובע:

ע"י ב"כ עו"ד ארז היימן ו Ach'

נגד

הנתבעים:

.1
[REDACTED]
.2
[REDACTED]
.3
[REDACTED]
כולם ע"י ב"כ עו"ד טל לנצ'ר ו Ach'

פסק דין

1. הצדדים בתיקים שבគורתם כולם קרובוי משפחה: התובע אח של נתבעת 1, נתבע 3 הוא בעלה של נתבעת 1, נתבע 2 הוא בנם של נתבעים 1, ו-3.
2. התובע עותר לפס"ד הצהרתי המתיחס לנכס מקrukין שנמצא ברח' [REDACTED] ורשות חלקה [REDACTED] בגוש הנכס הינו מגרש עליון בניוים 2 בתים. אין מחלוקת בין הצדדים כי המגרש היה שייך להוריהם של התובע ונתבעת 1 וכי בעבר סוכם, על דעת כל בני המשפחה כי המגרש יחולק ל-2: מחצית המגרש ועליה בית תיוחד לתובע (להלן: "המרקען") ומהציתו האחראית ועליה בית נוסף תיוחד לנבעת 1, כפי המפורט בתצהיר התובע ובתשריטים, נספחים ב' ג' לכטב התביעה שהוגש על ידי התובע.
3. התובע עותר לפס"ד הצהרתי הקובל כי המרקען שייכים לו, למרות שהזכויות במרקען רשומות על שם נתבעת 1, כפי שנראה בהעתק רישום פנס פנס הזכויות, נספח א' לכטב תביעתו.
4. נתבע 2 טוען כי הוא הלואה לתובע ולאשתו גבי [REDACTED] 200,000 דולר אמרה"ב, בתנאים המפורטים בהסכם החלוואה מיום 02.06.11 נספח 1 לכטב התביעה שהגיש נתבע 2 נגד התובע ואשתו (להלן: "הסכם הלוואה"). נתבע 2 עותר לחיוב התובע ואשתו בהחזר ההלוואה על מלאה הריבית שנקבעה בהסכם ההלוואה.

פסק דין הצהרתי בתיק 39512-11-22

5. הוריהם של התובע ונתבעת 1 היו בעליים במשותף במגרש הנמצא ברחוב [REDACTED] (להלן: "המגרש"). בשנת 1969 נפטר האב, אותה עת היו להוריהם 6 ילדים, מהם 4

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 ואות'

תמ''ש 17601-06-23 ואות'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

1 בוגרים ו-2 קטינים. כל 4 הילדים הבוגרים הסתלקו מחלוקת בעיובן האב לטובת האם, כך
2 שהאמ נעשה בעלת 22/24 מהזכויות במגרש ולכל אחד מהקטינים היו 1/24 מהזכויות
3 במגרש.

4 לאחר מכן, כאשר 2 הקטינים בגרו, הם חתמו בפני נתבע 3 על תצהיריהם בהם הסתלקו לטובת
5 האם מכל זכויותיהם במגרש (נספח ד' לכתב התביעה), כך שככל הזכויות במגרש היו של האם.
6 ביום 90.2.14 חתמה האם על צוואה, בה ציוותה כי כל זכויותיה במגרש תועברנה במילואן
7 לטובע. מי שהכך את הצוואה והחתים עליה את האם, הוא נתבע 3, בעלי של נתבעת 1,
8 בהיותו עו"ד במקצעו. האם נפטרה ביום 18.6.08.

9
10 מהאמור לעיל עולה שכוארה כל הזכויות במגרש היו אמורות לעبور לטובע, בהתאם לצוואת
11 האם.
12

13 למורת האמור, אין מחלוקת כי ביום 92.1.10 נחתם בפני נתבע 3 תצהיר, בו הצהירו התובע
14 ונتابעת 1 שעלה המגרש קיימים 2 מבנים, אחד מהם כונה על ידם אי' והשני ב'. שני המצהירים
15 רשמו בתצהיר, כי הם שילמו לאימים ולאחיהם את מלאה התמורה עבור זכויותיהם במגרש,
16 ובכוונתם לרשום את הזכויות במגרש בחלוקת שווים על שם שניים: מבנה אי' ע"ש התובע
17 וממבנה ב' ע"ש נתבעת 1.
18 התובע ונتابעת 1 חתמו על מפה טופוגרפית ותרשים שנערכו על ידי מודד מוסמך ומהם ניתן
19 להבין בדיקן איזה חלק מהמגרש שייך למי מהם, על פי ההסתכם ביניהם, כך שעפ"י הסכםתם,
20 התובע הוא בעל הזכויות בחלק הממוסמן אי' וצבוע בצבע צהוב ואילו נתבעת 1 היא
21 בעלת הזכויות בחלק הממוסמן ב' וצבוע בצבע חום, כפי שנזהה בנספחים ב' ג' לכתב
22 התביעה.
23

24 כך פעלו הצדדים ועל כך אין מחלוקת ביניהם, ככלומר שלמרות רישום המגרש בלשכת רישום
25 המקרקעין, למורת חלוקת עזובונו של האב ולמרות צוואת האם, אין מחלוקת עם פטירת
26 האם היו הזכויות במגרש שייכות לתובע ולנתבעת 1 בחלוקת שווים, עפ"י התצהיר
27 והתשריטים דלעיל. כך שההתובע היה זכאי להירוש כבעל הזכויות בחלק אי' של המגרש ואילו
28 נתבעת 1 כבעל הזכויות בחלק ב'.
29

30 האם נפטרה בשנת 2008 והגיעה העת לרשות את הזכויות במגרש על שם הצדדים כאמור
31 לעיל. למורת זאת, מלאה הזכויות במגרש נרשם כולם ע"ש נתבעת 1 בלבד.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 [REDACTED] אה'

תמ''ש 17601-06-23 [REDACTED] אה'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1.10 התובע חי באראה"ב מאז שחרورو מצה"ל ולדרבו, מי שטיפל בעניינו בארץ הוא נתבע 3.
2.11 לטענתו, מעולם לא התייעץ עם עיר"ד אחר, הוא סמך על נתבע 3, האמין לו וקיבל את מלוא
3.12 עצותיו.
4.13 התובע העיד כיitzך נתבע 3 שכנע אותו שבחינה משפטית ומיסויית עדיף שהמגרש כולם
5.14 לרבות המקרקעין יירשם על שם נתבעת 1 בלבד, למורתו שהמקרקעין הוא אמורין להירשם
6.15 ע"ש התובע (פרוטי עמ' 18) התובע העיד כי למורות שהיה איש עסקים באראה"ב ולמרות ששם,
7.16 באראה"ב הוא עסק רבota בנדלי"ז, לא היה לו כל ידע בנוגע לעסקי נדלין בישראל, לרבות
8.17 בשאלות הקשורות למיסוי, הוא סמך לחולטיו על נתבע 3 וקיבל את עצתו (עמ' 19).
9.18
10.19 התובע הוחתם על ידי נתבע 3 על תצהיר הסתלקות מעיזובנה של האם והזכויות במגרש כולם
11.20 נרשם במלואן על שם נתבעת 1.
12.21
13.22 לטענת התובע, הוא לא נתן לנتابעת 1 את הזכויות במקרקעין ולא יותר עליון, אלא הפקדין
14.23 בנאמנות בידיה, עפ"י עצת בעליה, עוז"ד עלייו סמך בעניינים עצומות.
15.24
16.25 נתבעת 1 טוענת שהתובע פשوط החליט לחתה לה את זכויותיו במקרקעין במתנה וויתר עליון
17.26 למענה, לא מדובר בנאמנות אלא בויתור על זכויות למען ומשעה שהזכויות נרשמו על שמה,
18.27 אין דרך והתובע איינו זכאי לזכויות כלשהן במגרש או במקרקעין (עמ' 69).
19.28
20.29 עדותנו של התובע הותירה בי רושם מהימן, האמנתי לעודתו, התרשםתי מכונתו ואני מאמין
21.30 לו.
22.31 לעומתו, עדותה של לנtabעת 1 אינה אמינה, איני מאמין לה והתרשםתי שלא העידהאמת.
23.32
24.33 כאמור, האם נפטרה בשנת 2008, התובע הסתלק מזוכויותיו על פי צוואת האם וביום 29.07.09
25.34 ניתן צו קיום לצוואה, כך שנtabעת 1 נרשמה כבעל כל הזכויות במגרש לרבות המקרקעין.
26.35
27.36 כזכור, על המגרש נבנו 2 בתים: בית ב' גרו נתבעים 1 ו-3 ובית א' (לכארה של התובע) הושכר
28.37 לזרים בתמורה לשכר דירה.
29.38
30.39 מנספחי כתבי הטענות עולה שאין מחלוקת כי לאחר של הזכויות במגרש הועברו לנtabעת 1
31.40 ואילו לתובע לא היו לכארה זכויות כלשהן במגרש או חלק ממנו, נתבע 3 דיווח לתובע באופן
32.41

בית משפט לעניין משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 [REDACTED] אה'

תמ''ש 17601-06-23 [REDACTED] אה'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

1 שותף על שכה"ד הנגבה מהשכרת בית א', על שכר הטרחה שנتابע 3 גובה עבור הטיפול
2 בהשכרת בית א' ועל התיקונים שיש לבצע בבית א'.
3 מנספח ח' לכטב התביעה עולה כי בסוף שנת 2010 דיווח נתבע 3 לתובע על השכרת בית א', על
4 הסכם שכירות שהתחילה ביום 01.08.10 ומסתיים ביום 31.7.11. רשם לתובע כי הוא
5 גבה ממנו 6,000 ל"ח כשב"ט ע"ז עבור הטיפול בהשכרת הנכס.

6 נתבע 3 רשם כי יש לבצע תיקונים בבית א', עלות התקיקונים 8,000-10,000 ל"ח ועם ביצועם
7 ידוח לתובע בהמשך. כך נתבע 3 במילlett לתובע ביום 8.12.10. התובע השיב לנتابע 3 במילlett
8 מיום 20.12.10 בו הורה לו להicken להפקיד עבورو את שכה"ד, טען כי עלות התקיקונים נראית
9 לו יקרה מדי ובקש הסבר בנוגע לשכר טווחת ע"ז שנגהה ממנו נתבע 3 עבור הטיפול בהשכרת
10 המקركען.

11 הכל ובאותה עת כבר לא היו לתובע זכויות כלשהן במקركען והוא אין זכאי לזכות כלשהי
12 בהן, מה טעם ואיזה עניין יש לנتابע 3 לדוח לתובע על הווצאות והכנסות הקשורות
13 למקרקען? נתבעת 1 אינה יודעת, היא עזרה לבעה (נתבע 3) במשרדו, עבדה במשרדו
14 כموظירה ולא הייתה בינהם כל סודות (עמ' 52-53). אם כך, מדוע נתבע 3 מדווח לתובע כאמור?
15 נתבעת 1 אינה יודעת מואמה, היא לא הייתה מעורבת במה שקרה. לא סייפו לה ולא ידעה על
16 כלום, רק בעלה טיפול בכל (עמ' 73). הכל עשה בעלה, היא לא הייתה מעורבת ולא ידעה על
17 ההתקבות בין התובע (עמ' 79). נתבעת 1 לא יודעת כמה שכ"ד גבה עבור השכרת בית
18 או ולא יודעת אם נתבע 3 העביר את שכה"ד לתובע (עמ' 82) נכון שנתבע 3 רשם באחד המיללים
19 שהיא טיפולה בשכ"ד (נספח ח' לכטב התביעה סעיף ב' במילlett מיום 08.12.10) אולם, נתבעת 1
20 לא יודעת מואמה, לא הייתה מעורבת ואינה זוכרת (עמ' 84) נכון שנתבע 3 רשם שכבה שכ"ט
21 ע"ז מהתובע עבור טיפולו בהשכרת הנכס (השייך לנتابע?) היא לא הייתה מעורבת ואינה
22 יודעת מואמה (עמ' 86).

23 מהאמור לעיל עולה שכורה המגרש כולל, לרבות המקrkען, שייך לנتابע 1, אולם למרות
24 זאת התקבות בין נתבע 3 לתובע מלמדת כי הצדדים התייחסו לכך שהקרקען שייכים
25 לנtabע, על אף שרושים על שם הנtabעת 1.

26 נספח ז' לכטב התביעה הוא מייל של נתבע 3 לתובע, מיום 09.08.10. במייל זה רשם נתבע 3
27 לתובע כי שלח לו את המפה הטופוגרפיה של המגרש ובה תשריט מדויק של 2 המבנים הבנויים
28 עליו (א', ו-ב') ואת השטחים הפנויים במגרש. נתבע 3 מבקש מהתובע לאשר את קבלת המפה
29 שאם לא כן, ישלח לו אותה פעמיים נוספת. שוב, מתקנות זו, כמו מהתקבות זו, בעניין שכה"ד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22, [REDACTED] אה'

תמ''ש 17601-06-23, [REDACTED] אה'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

עליה שהצדדים התייחסו למקרקעין כנכס של התובע, שאם לא כן, אילו סברו שהמקרקעין
שיכים לנتابעת ולתובע אין זכות כלשהי בmgrש, אילו התובע כבר ויתר מזמן על כל זכויותיו
בmgrש, מה זה עניינו כיצד בוחרים הנتابעים לחלק את הזכויות בmgrש? מה עניינו כמה עולה
לבצע תיקונים במקרקעין? מה זה עניינו לדעת מה שcid משולם עבור השימוש במקרקעין?
ומדוע עליו לאשר את שכר טרחת עוזה'ד שגובה נתבע 3 Über הטיפול בmgrש? ככל והמקרקעין
אין של התובע, לא ברור לכואורה ממי בדיק גובה נתבע 3 cid עוזה'ד, האם משתמש? ואם
כן, מדוע הוא מבקש לכך את אישורו של התובע?

.22. כאמור, לנتابעת 1 אין כל מושג: על אף שהמקרקעין לכואורה שלה, על אף שבינה לבין בעלה
היו יחס אמון מלאים, על אף שהיא עבדה אליו בשירות, על אף שלא הוא בנסיבות סודות היא
לא יודעת מאמונה – לא כמה cid התקבל ולא מה נעשה בשcid, הגם שבולה רשות לתובע
כי היא, נתבעת 1 זו שטילה בשcid. נתבעת 1 לא זוכרת ולא יודעת מאמונה, בכל טיפול בעלה,
נתבע 3.

.23. נתבע 3 מה הוא אומר?
נתבע 3 חתום על תצהיר עדות ראשית ביום 12.12.23. התצהיר הוגש לתיק בימה"ש ביום
30.1.24 אולם זמן מה לאחר מכן נפטר נתבע 3, טרם שהטייצב לחקירה נגדית על תצהירו.
התובע עוטר להוצאות התצהיר מהתיק ואילו הנتابעים עותרים לקבלו כראיה. עפ"י הדין,
תצהיר עד/בעל דין נחשב עדות מפני השמואה, כל עוד לא התאפשר לצד שכגד לחזור את
המצהיר. החקירה הנגדית היא הכליל המשמעותי העומד לרשות הצד שכגד, בכדי לנסות
ול証明 שהאמור בתצהיר, או חלק ממנו אינואמת (ע"א 06-8493). עם זאת, סעיף 17(א)
לפקודת הראות ותקנה 205(ג) לתקנות ס"ד, מאפשרים לביהם"ש שיקול דעת האם לקבל את
התצהיר בהתאם לנסיבות הרכושי שלו עצמו. עפ"י הפסיקה, ככל וחלק מהאמור בתצהיר הוא
הנפטר מנוגדת לאינטראס הרכושי שלו עצמו. לרעת המצהיר וחלק לטובתו, יתקבל התצהיר ככל מקשה אתן על כל חלקיו.

.24. במקרה הנוכחי, בתצהירו של נתבע 3 המצהיר אינו מעיד מאמונה לרעתו שלו. המצהיר טען
שהנתבעה הוגשה בחוסר תום לב, תוך הטלת דו-פי מזעעמת בנתבעים ובמטרה להפעיל נגדם
לחץ פסול (סעיף 2), המקרקעין בבעלותה הבלעדית של נתבעת 1 ואילו לתובע אין זכות כלשהי
בهم (ס' 3).

.25. יתרה מכך, גרסתו של נתבע 3 כפי שהיא מובאת בתצהירו, נעדרת כל היגיון ומעלה תהיות
כבדות משקל בדבר אמינותה, מה שמחייב חקירה נגדית של המצהיר.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 וואח'

תמ''ש 17601-06-23 וואח'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 נתבע 3 טען בתצהיריו כי לאורך כל השנים לווה התובע כספים מקרובי משפחתו ולא החזיר
2 את הכספיים. לא רק מקרובי משפחה, גם מבנו של נתבע 3 (לא נתבע 2 אלא בן אחר) לווה
3 התובע עשרות אלף לירה החזיר (ס' 22 לתצהיר). ומודע לא הובאו אוטם בני משפחה לעדות?
4 נתבעת 1 הבירה כי "לא רצחה לערב אותן" (עמ' 61) لكن לא הובאו עדות 2 אחיה של
5 המתבעת ובנו של נתבע 3, כדי לא לערבים. עפ"י הדין, מי שיכול היה להביא עדים להוכחת
6 טענתו ונמנע מההביאם ללא הסבר סביר, חזקה שלו הובאו אוטם עדים הם היו מעידים
7 לרעתו.
- 8
- 9
- 10 לגראסת נתבע 3, החובע פנה אליו מדי פעם ובקש ממנו כסף, והוא תמיד הסכים לעזור לו. כך
11 למשל, לאחר פטירת האם (18.6.08), לבקשת התובע ואשתו, נפגש איתם נתבע 3 בסניף הבנק
12 שלהם בת"א, והסכימים לשולם עבורם חוב של עשרות אלף ל' בחשבון (סעיף 34 לתצהיר). העד
13 איינו זוכר כמה כסף בדיקוק, מתי בדיקוק, האם פנה לבנק ובקש אסמכתאות לתמייה בעדותו
14 – מאומה, פרט לכך שהמדובר "איינו זכור לי במדוק", גם לא בערך, "לאחר פטירתה של
15 '(האם)'".
- 16 העד טען בתצהיריו כי התובע ביקש ממנו שייסיע לבתו לשלם שכ"ד, והוא נעתר לבקשתו
17 בכמה כסף סיע לbijתו של התובע? כיצד? האם העביר לה דרך הבנק? – מאומה, שום פירוט
18 (שלא לדבר על אסמכתאות). העד טען שבית אי הושכר לזרים בשנים 2011-2009 בתמורה
19 לשכ"ד. הbett של התובע גרה בישראל הוא "ביקש מאיתנו" לסייע לה, "הסכםנו לבקשתו
20 וננתנו לו" את שכ"ד בהפחחת הוצאות הטיפול בהשכרה ובאיזהמת הבית "העברנו לתובע
21 ולבתו Alfpi שקלים בחודש" (סעיף 36)".
- 22
- 23 העד לא פירט בתצהיריו מי זה "אנחנו", "הסכםנו", "נתנו", "העברנו" במי מדובר? במילוי
24 שליח לתובע באוגוסט 2010 רשם נתבע 3 שאשתו טיפלה בעבר הכספיים. היא לעומת זאת,
25 אינה זוכרת כלום, לא יודעת מאומה, לא הייתה מעורבת הכל רק הוא – נתבע 3.
26
- 27 גראסתו של נתבע 3 אינה סבירה על פניה. לטענתו, התובע הוא איש עסקים עשיר (סעיף 13
28 לתצהיר), מנגד, התובע זוקק כל הזמן לעזרה כספית, לוקח הלוואות מכולים ואיינו מחזיר.
29 לפיכך לא ברור מדוע, אם התובע זוקק לעזרה כספית לאורך כל השנים, מודיע הוא נותן את
30 המקרקעין במתנה לנتابעת 1 ומנגד מתחנן לעזרה כספית מבעה ובני משפחה נוספים (ала
31 שלא הובאו עדות)?
- 32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 [REDACTED] אה'

תמ''ש 17601-06-23 [REDACTED] ואח'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

1 הכל והتابע היה זוקק לכסף, לא הייתה כל סיבה שיוותר סתם כך על המקרקעין, שעה שיכول
2 היה למכור את זכויותיו במקרקעין ולהנות מהתמורה, במקומות לבקש הלואות אחרים.
3 נtabע 3 טען כי לאחר פטירת האם, הוא הציע לתובע לרשות על שמו את המקרקעין אולם
4 התובע התעקש שהמקרקעין יהיה שייכים לנtabע 1 בלבד. מדוע? כך רצתה התובע (סעיפים
5 12-28 לצחירות).

6
7 כאמור, גרסת נtabע 3 בתצהירו תמורה עד מאד, אינה סבירה ואנייה עולה בקנה אחד עם
8 הנסיבות ביניהם לתובע, כאשר הנtabע כלל לא טרח להסביר מדויקו דיווח לתובע על שכה"ד
9 שהתקבל לכאורה, על הוצאות אחזקת הבית ועל שכ"ט עוה"ד שהוא גבוה לעצמו, שכ"ט
10 מיניימלי בדבריו.

11
12 נtabע 1 העידה כי קיבלה את המקרקעין במתנה מההתובע (עמ' 69), היא אינה זוכרת
13 אם צללה להודות לו על המתנה (הנדיבה מאד) עמי' 74 והיא מינהה שנתן לה את המתנה
14 בגלל שהיא זו שטיפלה כל השנים במס' (עמ' 76). לטענותה, היא כלל לא ידעה על כך מאומה,
15 עד שבעלתה סיפר לה והחותמים אותה על המסמכים.

16
17 הנtabע הודהה שהtabע שלח לה כסף מיד חודש עבר הטיפול במס' (עמ' 76), הוא מימן את
18 טיסות האם וביקוריה בארה"ב, הוא גם זה ששלים על הטויל של הנtabעים בארא"ב (עמ' 77)
19 ואין לה הסבר לכך, כיצד זה התובע הנדיב מממו את הוצאות הנtabעים והאם, שולח לה כסף
20 כל חודש, נוטן לה במתנה מקרקעין רביע, ובמקביל לווה מבני המשפחה (שלא הובאו
21 עדות) כספים ומוחריר את החלוות (עמ' 78). היכן? לנtabע אין הסבר להטענות
22 המזורה לכאורה של התובע ושל בעלה.

23
24 נtabע 1 העידה כי בעלה סיפר לה שהוא פרע לתובע ואשתו חובות בبنק, אולם אינה יודעת
25 כמה, איך ומהי ולא טרחה לברר, גם לא כשב"כ התובע טען בפניה שלתווע ואשתו לא היה
26 בכלל חשבון בנק בישראל (עמ' 83). למורות זאת, הנtabע לא פנתה לבנק ולא ניסתה לגבות
27 את טענותיה במסמך כלשהו. לטענותה, בעלה היה איש טוב ועזר לתובע ולאשתו, היא עצמה
28 לא יודעת כלום, גם אינה יודעת אם בעלה עזר לתובע במתן הלואה או במתנה (שם).
29

30 אין מחלוקת בין הצדדים שהtabע היה זוקק להלוואה וביום 02.06.11 נחתם הסכם הלואה
31 בין לבין נtabע 2, הוא בנם של נtabעים 1-3.

32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 89512-11-22 וואח'

תמ''ש 17601-06-23 וואח'

בפני כב' השופט ליור ברינגר

- 1 35. נתבע 3 טען בטענה כי הוא הפנה את התובע לבנו, נתבע 2, והציג לבן להלוות כסף לתובע.
2 לטענתו, הוא לא היה מעורב בכך כלל וגם לא הכין את הסכם ההלוואה, למורת שהוא עוזיד
3 במקצונו (סעיף 41 לטענה). בהסכם ההלוואה נרשם שהתובע לווה מהנתבע 2 סכום בש"ח
4 השווה ל-200,000 \$. וככבותו להלוואה הוא מעמיד "את כל זכויותיו בנכס ב- [REDACTED]
5 (המרקען). עוד נקבע, כי תקولي השכירות שמתකבים מהשכרת המרקען, יועברו לנتابע
6 כפירעון על חשבון הריבית. עוד נקבע בהסכם ההלוואה כי התובע יבטח את המרקען, כי
7 התובע יתפעל את המרקען ונרשם בהסכם במפורש כי הנכס של התובע (סעיף 6 להסכם
8 ההלוואה).
9
- 10 36. כזכור, לגרסת הנتابעים, כבר משנת 2009 המרקען שיכים לכואורה לנتابעת ואילו לתובע
11 אין כל זכות בהם. אם כך, כיצד זה מתייחסים הצדדים בהסכם ההלוואה למרקען כאילו
12 הם שיכים לתובע?
13
- 14 37. נתבעת 1 אינה יודעת מאומה, היא ידעה באופן כללי שנטבע 2 הלואה לתובע כסף, אולם לא
15 הינה מעוררת פרטים, לא כמה כסף, לא תנאי ההלוואה וכי (עמ' 96'). לא דיברו איתיה על
16 זה, לא סייפו לה כלום (לכואורה היא בעלת הנכס) לא סייפו לה שכח'ד אמרו להיות משולם
17 לבנה ע"ח הריבית להלוואה, היא לא העבירה לנتابע 2 את שכח'ד שהתקבל מהשכרת
18 המרקען, לא יודעת כלום, הכל טופל על ידי נתבע 3 (עמ' 98').
19
- 20 38. נתבע 2 העיד כי הוא ידע שהמרקען לא שיכים לתובע. אם כך, מדובר הוא עצמו רשם
21 בהסכם שהמרקען שיכים לתובע? הוא חשב שאימו תיתן את המרקען במתנה לתובע
22 (עמ' 128). נתבע 2 ידע שאימו מסרבת לתת את המרקען במתנה לתובע (עמ' 121) אבל לנتابע
23 3 אמר לו שהוא ישכנע את אימה לחתן את המרקען במתנה לתובע (עמ' 128). מדובר מודיעע
24 שנتابעת 1 תיתן מתנה לאדם אגרסיבי (עמ' 120) שלחץ והפעיל עליה לחץ רגשי רב, קיימים עימה
25 שיחות מאד קשות וגרם לה לבוכות הרבה (סעיף 38 לטענה 3 לטענה 3) אדם שפוגע בבני
26 המשפחה, לוקח מהם כספים ולא מחזיר, לרבות מבנו של נתבע 3, בו פגע התובע קשה? לנتابע
27 2 אין הסבר לכך.
28
- 29 39. נתבע 3 טען בטענה כי הסיבה שההלוואה קיימת התייחסות לכך שלתובע יש זכויות
30 במרקען, היא בಗל האפשרות שנتابעת 1 תיתן לו את המרקען במתנה.
31
- 32 40. אין כל היגיון בגרסת הנتابעים ושוכנעת כי איש מהם אינו אומראמת.
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 וואח'

תמ''ש 17601-06-23 וואח'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 נתבע 3 טען בתצהירו כי נתבעת 1 הסכימה לתת לתובע את המקרקעין במתנה, בתנאי שהוא
2 ישלם את כל הוצאות ההעbara, לרבות המיסוי הכרוך בכך, ככל שיש צזה, בהעbara במתנה
3 לקרוב (סעיפים 46-49 לתצהירו). .41
- 4 נתבעת 1 העידה כי רצתה לתת את המקרקעין במתנה לתובע, אבל שמעה מהשכנים שזה כרוץ
5 בחיווב מס גבוה ולכן סירבה. מדובר לא שלאה את בעל עורך הדיו? אולי שלאה, אינה זוכרת
6 (עמ' 91). הנתבעת אינה זוכרת בדיקות מה היה, זה מה שזכיר לה מהשכנים (עמ' 94). הנתבעת
7 הודתה שבבעלה הכין תצהירים להעbara ללא תמורתה של המקרקעין ממנה לתובע, וכן טופסי
8 דיווח למיסוי מקרקעין, במחשבה שלא חל מס על העברת המקרקעין לתובע. .42
- 9 נתבע 3 שלח את מסמכי ההעbara והדיווח למיסוי מקרקעין אל התובע ולבקשו חותם עליהם
10 התובע בפני קונסול ישראל באטלנטה ארחה"ב ביום 14.3.11 (נספח י' לכתב התביעה). .43
- 11 גרסת הנתבעים נעדרת כל סבירות והיגיון. ראשית, ככל שהتובע זוקק לכיסף, מרובה ללותת
12 כספים ואני פורע את ההלוואות, מדובר שייתן במתנה את המקרקעין ולא יהיה מהפירוטיהם?
13 שנית, מגרסת הנתבעים עולה שהנתבעת הסכימה לתת לתובע במתנה את המקרקעין, כפוף
14 לכך שיישלם את המס הכרוץ בכך. כמה מס? האם בכלל היה חייב במס? איש מהנתבעים אינו
15 יודע, לא טרח לברר ולא ניסה להסביר, מדובר שהתובע לא קיבל את המקרקעין, ישם את
16 המס ככל שיש צזה, תהא עלותנו כאשר תהיה, ובסתופה של דבר קיבל את היתרה נטו לאחר
17 תשלום אותו מס עלום ובلتוי ברור, ככל שיש צזה. .44
- 18 מגרסת הנתבעים כפי שעלה מעודויותיהם ומכתבם בי-דין על נספחיהם, שוכנעתי כי 3
19 הנתבעים היו מעוררים היטב בפרטיהם ושיתפו פעולה כדי לעסוק את התובע ולגוזל ממנו את
20 המקרקעין בחומר תום לב. איני מאמין לנבע 2, כאשר רשם במפורש בהסכם ההלוואה
21 שהמקרקעין שייכים לתובע (נתבע 2 הוא שניסח את ההסכם, ר' עמ' 123), איני מאמין לו
22 שלא התייעץ עם אביו עוזה"ד למרות שאין מחלוקת שהאב קיבל העתק של הסכם ההלוואה
23 (עמ' 131), איני מאמין לו שהוא חשב כי אימו תיתן את המקרקעין במתנה לתובע, למרות
24 שאמרה לו שאינה רוצה (עמ' 132). נתבע 2 למד חשבונות וכלכלה ועובד במתן הלואות
25 כספיות, באופן אישי ובאמצעות חברות בע"מ שבבעלותו (עמ' 114-115). איני מאמין לו שהוא
26 הלווה 200,000 \$ לאדם שידוע כי אינו מחזיר הלואות, איני מאמין לו כאשר הוא מלולה
27 סכום כה נכבד לאדם שלມיטב הבנתו הוא פשוט רגל, אינו תושב ישראל, אין לו רכוש בארץ
28 והוא נחשב לווה מסוכן (עמ' 152). איני מאמין לנבע 2 כי הלווה לתובע 200,000 \$ לא
29 בטוחה כלשהי. נתבע 2 רשם במפורש בהסכם ההלוואה כי המקרקעין מהווים בטוחה
30 והוא נחוץ לחיי המקרקעין (עמ' 153). איני מאמין לנבע 2 כי הלווה לתובע 200,000 \$ לא
31 בטוחה כלשהי. נתבע 2 רשם במפורש בהסכם ההלוואה כי המקרקעין מהווים בטוחה
32 והוא נחוץ לחיי המקרקעין (עמ' 153).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22, [REDACTED] ואח'

תמ''ש 17601-06-23, [REDACTED] ואח'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- להלוואה, מכיוון שהוא ידע היטב, כפי שכל בני המשפחה ידעו, שהמרקען שייכים ל佗בע ומוחזקים עבورو באנמנות ע"י נתבעת 1.
- .45. מכל האמור והמפורט לעיל, אני קובע כי כאשר ה佗בע הסתלק מעיזבון האם ל佗בע נתבעת 1, הוא עשה זאת לאחר שקיבל את עצתו של נתבע 3 ע"י במקצועו, לאחר שהאמין לו כי כך ייטב לכולם וככ' ייחס תשולם מס מיותר, זאת שעה שבפועל לא אמר היה להיות מוטל מס כלשהו לו נרשם המרקען ע"ש ה佗בע מכח צוואת האם.
- .46. לפיכך, אני פוסק כי המרקען שייכים ל佗בע. ככל ורישום המרקען על שם ה佗בע כרוכ בתשולם מס, ישולם המס בחלוקת שווים ע"י ה佗בע ונتابעת 1, בתנאי שישתפו פעולה ויחתמו על המסמכים הנדרשים לצורך מעורר המס ככל האפשר ובהתאם לחוק. ככל וממי מהצדדים לא ישתף פעולה כאמור, ישא בסכום המס העולה על הסכום המינימלי הניל. ניתן להגיש פסיקתא לחטיותי. תשומת לב הצדדים לכך שביהם יש זה אינו מוסמך ליתן צוים לרשויות המדינה, לרבות רשות המרקען, לפיכך יש לנתח את הפסיקתא בהתאם.
- .47. מניח הרישום עולה כי על המרקען רשומה משכנתא ללא הגבלה בסכום ל佗בע 2. נתבע 2 הסביר כי הוא שילם לאביו כסף עבור שימוש שעשה במשרדו ושילם לאימו שכר בגין העבודה עבورو. נתבע 2 הבהיר על תשולם מלאה להוציאה מוכרת, רשות המיסים פסלה את החוצאה וכן הוא דרש מהוריו שיחזרו לו את הכספי ששילם להם. מדובר אם הוא באמת השתמש בנכס של אבא ובאמת אימה عبدالله עבورو, אז מגיע להם שכר עבור כך. העובדה שמס הכנסה מכיר או לא מכיר בכך כחוצה עסקית, אינה מטילה חוב על ההורים כלפי בנם, אלה שעבדו עבورو ונתנו לו להשתמש בנכס שלהם. נתבע 2 אינו כופר בכך, פשוט לטענתו הוריו הרגשו לא נעים או החליטו להחזיר לו את הכספי שקיבלו בתמורה לעבודתם אבל מכיוון שאין להם כסף, הם רשמו ל佗בעו משכנתא ללא גבלה בסכום על המרקען (עמ' 160).
- .48. בהחלטתי מיום 19.3.23 הוריתי לנتابעים למסור את כל המסמכים הנוגעים למשכון המרקען ל佗בע 2, כאמור בסעיף 11 להחלטה. הנتابעים לא מילאו את ההחלטה ולא צירפו את המסמכים הרלוונטיים. נתבע 2 הודה שלא פנה לבנק, לא להרוי, לא לרשות המס ולא לשום גורם אחר, לרבות לא להוריו, או לשוכרים, לא המציא ולא ניסה להמציא מסמכים כלשהם שתומכים בטענותיו (עמ' 157-158).
- .49. לאור כל האמור לעיל, שוכנעתי כי רישום המשכנתא ל佗בע 2 הוא רישום פיקטיבי שנעשה ע"י הנتابעים במטרה למנוע מה佗בע למש את זכויותיו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22, [REDACTED] ואה'

תמ''ש 17601-06-23, [REDACTED] ואה'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

לפיכך אני מורה על מהיקת המשכנתא שנרשמה ביום 24.7.17 לפי שטר מס' 1
על הנכס הנמצא ברכ' [REDACTED] ורשום כחלקת [REDACTED] בגוש 2
בלשכת רישום המקראין בחולון. 3
4
5 ניתן להגיש פסיקתא לחתיומי. 6

פסק דין להחזר הלוואה בתיק 23-06-17601

50. נתבע 2 עותר לחוב התובע ואשתו להחזיר לו את הסכום שהלווה להם, בצוירף ריבית על
החוב, כפי שסכום בהסכם הלוואה. לטענתו, סכום החוב עמד ביום הגשת התביעה על סך
1,813,413. 51
52. התביעה מבוססת על הסכם הלוואה, אשר נوشך כאמור על ידי נתבע 2 (עמ' 123), מי שעוסק
באופן מקצועי במילן הלוואות חוץ בנקיות (עמ' 114).
53. בគותרת הסכם הלוואה נרשם כי הצדדים להסכם הם התובע ונتابע 2. בסעיף 9 להסכם,
שחותתו "אישורים", נרשם:
54. "גב' [REDACTED] (אשת התובע) תאשר בחתיימת ידה את הסכמתה להסכם זה ואין
לה כל התנגדות להסכם זה ביום חתימתו וכי לא יהיה לה כל תביעות בעtid".
55. נתבע 2 טוען כי בשל האמור לעיל ובשל כך שאשת התובע חתמה בחתימתה להסכם, היא חברה
יחד עם בעלה בכל מה שהוא חב' לנتابע 2 עפ"י ההסכם.
56. אשת התובע העידה כי היא נתנה את הסכמתה להלוואה שלולה מתבונן 2, אולם היא
עצמא לא לוותה מאומה ולא התריעבה במאוניה כלפי נתבע 2 (עמ' 45). העודה אינה מעורבת
בעסקו בעלה, אין לה שום זכות או חובה בעסקיו, היא מעולמת לא חתמה על חוזה ווגם
במקרה הזה איש לא אמר לה שהיא ערובה לחובו הנטע של התובע.
57. עדותה של אשת התובע אמינה עלי, התרשםתי כי העידה אמת ואני מאשר לה.
58. נתבע 2 הודה בעודותו כי הוא מעולם לא שוחח עם אשת התובע על הלוואה, וככאשר ניסח את
הסכם הלוואה הוא לא רשם שהיא עצמה לווה. הוא רשם בהסכם כי אשת התובע מאשרת
את הלוואה ומבחןתו זה אומר שהיא לווה (עמ' 124).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 ואות'

תמ''ש 17601-06-23 ואות'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

1. מניסוח הסכם ההלואה עולה באופן חד ממשעי כי לא הוטלה על אשת התובע חובה כלשהי
2. כלפי נתבע 2, לא נרשם שהיא ערבה להחזר ההלואה באופן כלשהו, לא במפורש ולא מقلלא.
3.
4. זאת ועוד ; נתבע 2 הוא שניסח את ההסכם ההלואה, הוא שדרש את הסכמת אשת התובע
5. לכך שהتובע יחתום על הסכם ההלואה, הוא לא פנה אליה, לא הסביר לה بما מדובר, לא
6. וידע עימה כי היא מודעת לחובות המוטלת עליו (לטענתו) ולא הודיע לה שהחזר ההלואה לא
7. מבוצע בהתאם להסכם ההלואה. בנסיבות אלה נתבע 2 מנעו מלדרוש מאשת התובע סכום
8. כלשהו ע"ח הסכם ההלואה והתביעה נגדה נדחתה.
9.
10. התובע אינו חולק על כך שקיבל מנתבע 2 הלוואה בשווי השווה ל- 200,000 \$ לפי שער של 3.5 %.
11. לפידול במועד מתן ההלואה.
12.
13. בהסכם ההלואה נקבע כי ההלואה ניתנה לתקופה של 5 שנים ונושא ריבית חודשית
14. בשיעור של 1% לחודש, כאשר ההלואה והריבית צמודות לשער היציג של הדולר וחישוב
15. החוב כולל ריבית דרייבית.
16.
17. נתבע 2 רשם בהסכם ההלואה כי זכויותיו של התובע בפרויקט תשמשה בטוחה להלוואה.
18. עד קביעתו של המקרקעין השיכים לתובע מושקרים ודמי השכירות ישולמו לנتابע 2 ע"ח
19. הריבית, כפי שהסביר בעמוד השני של הסכם ההלואה, שכותרתו "דוגמת חישוב לתקופה
20. של חודשים".
21.
22. כפי שקבעתי לעיל, 3 הנتابעים, ההורים ובנם, עשו יד אחת לעסוק את התובע ולגוזל ממנו
23. את זכויותיו בפרויקט. כך גם באשר להסכם ההלואה, 3 הנتابעים עשו יד אחת כדי לגוזל
24. מהתובע את כספו של דין.
25.
26. 3 הנتابעים ידעו שהמקרקעין שייכים לתובע, לפיכך לא הייתה שום מניעה שהתובע יוכל ראי את
27. המקרקעין ויקבל את הכספי שנזוק לו, או לחילופין יפנה לבנק ויקבל הלוואה בריבית סבירה,
28. פחותה משמעותית מריבית הנשך שגוזל ממנו נתבע 2, בידיעתם המלאה של הוריו.
29.
30. נתבע 2 טען כי הריבית הגבוהה סבירה לאור העובדה של התובע "לווה מסוכן" (עמ' 152) ואולם
31. הוא לא הבHIR מה מסוכן בלואה שיש לו בטוחה בדמות נכס מקרקעין שלא רובצת עליו
32. התחייבות כלשהי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22, [REDACTED] אה'

תמ''ש 17601-06-23, [REDACTED] אה'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

נתבע 2 ידע בוודאות שהותובע אינו "לווה מסוכן" لكن לא רשם הערה כלשהי על המקרקעין, מרות שהוא מלאו מחייב הבקיא בתחום ואביו עו"ד ותיק ומונסה. לו באמת חשב שיש חש כי הותובע לא יפרע את ההלואה, היה רשאי הערתה על המקרקעין. המקרקעין רשומים אמנים על שם הנتابעת 1 אולם כאמור לעיל, כל 3 הנتابעים ידעו את האמת, כפי שפורט לעיל.

6.4. עפ"י הסכם ההלואה, השכ"ד המשולם בגין המקרקעין שולם לנtabע 2 ע"ח הריבית. כמה שולם? מתי? מה היה השכ"ד שהתקבל? נתבע 2 ערך טבלת אקסל (נספחים 3,4 לTCPHIRO) ממנה יש לטענותו ללמידה כמה שולם לו ע"ח החוב. בכתב הגנוו רשם נתבע 2 כי אימנו נהגה להעביר לו את תשלומי שכ"ד שהתקבלו מהשכרת המקרקעין, בעודו הודה שיטה ובעצם מי שהעביר לו את שכ"ד הוא אביו, בעצם או אימה או אבא, לא בworth (עמ' 140) בטבלת האקסל רשומים מועדי תשלום אולם נתבע 2 הודה שאינו בטוח כי התאריכים נכונים (שם). כזכור, האם העידה שלא ידעה כלום על שום דבר, לא ידעה כמה שכ"ד התקבל, לא טיפלה בכך, לא העבירה כלום לנtabע 2. נתבע 2 עמד על כך שאימנו כן הייתה מעורבת וכן העבירה לו כספים משכ"ד (עמ' 141).

6.5. וכייד קיבל את השכ"ד מהוריו? בזימון, בשיק, בהעברה בנקיטתו? העד אינו זוכר (עמ' 142), למרות שיכול וצריך היה לפנות לבנק ולברר אם יש תעוז כלשהו להעברת כספים.

6.6. נתבעת 1 העידה כי שכ"ד שנגבה עמד על 7,500 ₪ לחודש בערך (עמ' 99) היא העידה כי עד שנת 2016 היא ובעה גרו בבית ב', הוא הבית שאמור להיות שלהם. בית אי', זה של הותובע הוושכר לזרים.

6.7. בשנת 2016 עברו נתבעים 1ו-3 לגור בבית אי', של הותובע. נתבע 3 הבהיר בתצהירו כי הם עברו לגור בבעיתו של הותובע, מכיוון שהוא נגייש יותר לצרכיו של נתבע 3, שהוגבל בתנועתו. לטענותו, נתבעת 1 "החליטה להמשיך לעזור לתובע והעבירה לנtabע 2 על השבעון חוב הריבית, סך של 5,000 ₪ בכל חודש. הגשת התביעה (על ידי הותובע, לפסק דין החרתוי) הכוונה מאוד את הנتابעת ופגעה בה מאוד ומהותו רגע היא החליטה שהותובע כפוי טוביה ו"ישאיינה מעוניינת לתת לו כסף..." (סעיפים 50-51 לTCPHIRO). לטענותו, שכ"כ הוא ואשתו העבירו לנtabع 2 ע"ח הריבית 575,000 ₪. אין לו תעוז, אין לו מסמכים כלשהם אבל לנtabע 2 תיעד את התשלומים ונtabע 3 מסתמך על טבלת האקסל של לנtabע 2 (סעיף 52 לTCPHIRO).

6.8. והנתבעת? היא כאמור אינה זוכרת מואמה, לא מעורבת ולא יודעת דבר, היא גם לא מודעת לטבלאות האקסל שנרשמו על ידי לנtabע 2 (עמ' 100).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 9512-11-22 וואח'

תמ''ש 17601-06-23 וואח'

בפני כב' השופט ליור ברינגר

הנתבעת הודהה שבאותן שנים היא ובעה היו בקשרים כלכליים ובנים עזר להם בכספי. אין לה הסבר מדוע במצבם זה הם העבירו כסף לבנים, אותו בן שמעביר להם כסף לעזרה, מקבל מהם את תשומת ליה'ך כמתנה עבור התובע, להם לא היה כסף, הם נעזרו לבנים ובד בבד נתנו את שכח'ך במתנה לתובע, באמצעותו בן (עמ' 105).

.69. נתבע 2, מה הוא אומר? הוא הנושא ולכן-Amor לדעת במדוק מה שולם לו ע"ח החוב, متى וכיצד אין לו מושג. נתבע 2 קיבל כסף ממשחו, פעם אבא, פעם אימה, כל פעם סכום שונה, לא זכר אם במזומו, בשיק או העברה בנקאית, הוא לא שאל אף פעם כמה שכח'ך מתקבל, לא הענין, למורת שעיל פי הסכם ההלוואה, מלאה שכח'ך אמרו להיות משולם לו.

10. מטבלת האקסל עולה שתחילה שולמו לו לכארה כ-7,000 ש' בחודש, לאחר מכן מסטר
11. חדשים לא שולם כלום, א"כ פטאום סכום של 27,600 ש' , א"כ סכומים שונים, בשלב מסוים
12. היה כ-5,000 ש' בחודש, לא ניתן להבין מכך מאומה. כזכור, הנתבעת העידה לשנת 2016 שכח'ך
13. היה כ-7,500 ש' בחודש. עפ"י טבלת האקסל של נתבע 2, בשנת 2017 עמד שכח'ך על 5,000
14. ש' בלבד. היכיז? נתבע 2 איינו יודע (עמ' 155).

.70. נתבע 2 מודה שלמרות דרישת התובע, הוא לא פנה לבנק ולא ניסה לאתר מסמכים כגון העברות כספיות שיתמכו בטבלת האקסל שעריך, הסכמי שכח'ך, הוא לא שאל כלל את אימו מודיע העבירה לו רק 5,000 ש' בחודש (עמ' 158). כאשר נשאל מפורשות בנוגע לתשומת שכח'ך, כיצד זה כל פעם הסכום שונה ולפעמים חדשים שלמים שאינו מקבל מאומה, השיב :

"למה אני אברר? אז בסדר הסכום שונה מה אתה רוצה שאני אעשה?"

האם בירר עם אבא? - לא (עמ' 143).

.71. אם להתבטא בעדינות, בעדינות רבה מאוד, נתבע 2 לא העיד אמת וגם לא משחו שקרוב לאמת. 3 הנתבעים ידעו היטב כי המקרקעין שייכים לתובע ועשוי יד אחת כדי לעשוק אותו ולגוזל ממנו לא רק את המקרקעין אלא גם את כספו. הנתבעים ניצלו את מצוקת התובע וכפוף עליו הלואאה בריבית נשך גבואה ללא כל הצדקה.

.72. הנתבעים מנעו במכoon להציג את חזוי השכירות ואת הסכומים שגבו עבור השכרת המקרקעין. טבלת האקסל נרשמה על ידי נתבע 2 ללא ביסוס כלשהו, תוך שהוא מנע במכoon להציג מסמכים רלוונטיים שייכלו לתמוך (לכארה) בטענותיו. לטענותו, הוא מנע מלפנות לשאלת אפילו את הוינו ! אייני מאמין לו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 ואות'

תמ''ש 17601-06-23 ואות'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 משעה שקבעתי ש-3 הנتابעים עשו יד אחת כדי לעשות את התובע, שלושתם היו מודעים
2 היבט לכל העובדות הרלוונטיות ולא העידו את האמת, אני קובל כי כל סכומי שכ"ד שנגבו
3 על ידי הנتابעים 1 ו-3 שימשו להחזר הלהוואה והריבית, בין אם נמסרו על ידי נتابעים 1 ו-3
4 לנtabע 2 ובין אם שימשו את נtabעים 1 ו-3 עצם, במידעת נתבע 2, שהיא שותף מלא שלהם
5 בידיעה ובהסכמה בכל הנוגע לחברם עם התובע.
6
7 כאמור, הנتابעים עשו ככל יכולתם להסתיר את האמת ונמנעו מהציג את המסמכים
8 הרלוונטיים שנמצאים בידם או שיש ביכולתם להשיגם בקלות. עם זאת, נתבעת 1 העידה כי
9 שכ"ד שנגבה עמד על כ-7,500 ל"נ בחודש.
10
11 לאור האמור, לכaura שולמו לנtabע 2 ע"ח הלהוואה סה"כ 1,072,500 ל"נ לפי שכ"ד של 7,500
12 ל"נ לחודש, לתקופה של 143 חודשים מיום 07.07.11 עד למועד הגשת תביעתו של לנtabע 2 ביום
13 .07.06.23.
14
15 אשר להסכם הלהוואה, אין מחלוקת שהוא נחתם על ידי התובע לנtabע 2 ואין מחלוקת
16 שההתובע קיבל מנtabע 2 הלהואה של 200,000 דולר כשוויים בש"ח לפי שער של 3.5 ל"נ לדולר,
17 בריבית דרייבית של 1% לחודש.
18
19 בעיקרונו, חוזים יש לכבד ומשעה שאדם חותם על חוזה עליו לקיימו, כפי שנקבע בע"א
20
21 9136/02 מיסטר מאני ישראל בע"מ נגד שרה ריזו:
22 "אכן כלל הוא כי חוזה על אדם החותם על מסמך כי הוא קרא והבין את תוכנו. כך
23 בכלל, וכך בודאי מקום בו מדובר בחותימה על מסמך כה מהותי כמו שטר משכנתא
24 (ע"א 1513/99 חיים דיטיאשווילי נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, פ"ד נד(3) 591; ע"א
25 6645/00 שלמה ערץ, ע"ד נ' ז'אק אבן פ"ד נו(5) 365). אדם החותם על מסמך מבלי
26 שטרח לעיין בו, לא יישמע, בדרך כלל בטענה **Non est Factum** או בטענה
27 דומה" (פ"ד נח (3) 934 (2004): וראו גם: ע"א 64/467 שוויץ נ' סנדור, פ"ד יט(2)
28 113,113 וכן ע"א 79/413 ישראל אדלר חברה לבניין בע"מ נ' חנה מנצור, פ"ד לד(4)
29 ".(33,29)
30
31 עם זאת, המחוקק לא הותיר את שוק הלהוואות פרוץ ולא גבולות ולפייך נחקקו חוקים
32 שונים, במטרה להגן על לוים בנסיבות מתאימות, כגון חוק הלהוואת חז'ן בנסיבות התשנ"ג –
33 1993 וחוק אשראי הוגן תשנ"ג – 1993.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22 [REDACTED] ואח'

תמ''ש 17601-06-23 [REDACTED] ואח'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 "הוראות חוק אשראי הונן נועד להסדיר את שוק ההלוואות החוץ בנקאיות היידוע .79
2 גם כ"שוק אפור". ההסדרה תומנת בחובה שני אינטרסים מנוגדים, מחד, עמדת
3 ההכרה שההלוואה החוץ בנקאית נועדה לענות על צורך אמיתייםקיימים בשוק, מثان
4 הלואה לגורמים אשר אינם יכולים לקבלה במערכות בנקאית. הכרה זו בMOVEDAU,
5 מניחת כי תנאי ההלוואה משקפים את הסיכון הכלום בה. מן העבר השני עמדת
6 השאייפה לספק הגנה הולמת ללווה ולמנוע מן המלווה לנצל לרעה את הבדלי^א
7 הכוחות והפער **ביכולת המיקוח**, ראה: **הצעת חוק ההסדרה להלוואות חוץ בנקאיות.**
8 התשנ"ג 1993, ה"ח 2172; בר"ע 5889/95 קווי אשראי לישראל נ' וניין פ"ד נא(1)
9 424 (1997). (רי פ"ד מיסטר מאני נ' ריז, לעיל).
- 10 במקורה הנוכחי, הנتابעים חברו יחד לצירת נסיבות שגרמו לתובע להיות " הצד החלש" .80
11 בהסכם ההלוואה, מכיוון שהוא זוקק לכיסף ולא יכול היה למש את זכויותיו במרקעינו
12 או להשתמש בהן בדרך סבירה מכיוון שהנתבעים מנעו זאת ממנו במכoon וכפה עליו נתבע
13 2 הסכם עם ריבית גבוהה במיוחד. אם היו הנتابעים פעילים בישור ובתום לב, יכול היה
14 התובע לשעבד את המרקען לבנק ולקבל ההלוואה בתנאים נוחים ובריבית נמוכה
15 ממשמעותית, אלא שהנתבעים מנעו זאת ממנו.
16
- 17 "**מערכת היחסים בין הלואה הזקוק – לעיתים באופן נואש – להלוואה, והוא יכול** .81
18 **להשיגה אלא בדרך חוץ בנקאית, לבין המלווה, פותחת פתח לניצול לרעה של הבדלי**
19 **הכוח ושל הפער **ביכולת המיקוח**. הותרת ההלוואה ללא מערכת של הגנות**
20 **סטטוטוריות כפי שהן מפורשות בפסקה, עלולה להרבות מצבים שבהם יכנסו**
21 **הלוויים למערכות יחסים חזיות חד צדדיות, בלתי הוגנות ובלתייעילות. לוויים אלה**
22 **עלולים לשקו עד מהרה בזעם תובעני ותובעני שאין ממנו מוצא** (ענין ריז בעמודים
23 947-948.)".
24
- 25 בת"א (מחוזי ת"א) 1277/00 ישראל נ' אלחנתי, נקבע על ידי כב' השופט א. חיוט: .82
26
- 27 "נראה לי כי סעיף 15(ב)(1) לחוק ההסדרה להלוואות חוץ בנקאיות, אין בו
28 כדי לשלול את שיקול הדעת המסור לבית המשפט מתוקף סעיף 30 לחוק
29 החזים (חלק כלל), תשל"ג – 1973 (להלן: "חוק החזים"), להורות על
30 בטלותם של חזים פסולים, שתוכנם סותר את תקנות הציבור".
31
- 32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 39512-11-22, _____, _____ ואח'

תמ''ש 17601-06-23, _____, _____ ואח'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 83. בה.פ. 503/93 (ת"א) ענבל מידע לתביעות (1983) בע"מ ואח' נ' או.אי.אם חברה להשקעות
2 בע"מ (לא פורסם) קבע הנשיא דאז ד"ר וינוגרד כי:
3 **"ככל וכעקרון אין זה מן הראוי כי בית משפט זה יהיה כלי שרת לגבייה ריביות**
4 **נשך, לא מהבינה המעשית ובוודאי לא בשל תוכנן המוסרי"**
- 5 84. בנוסף לעיל, מדובר בהלואה פרטית שנעשתה בקרב בני משפחה, והריבית שנקבעה
6 בהסכם ההלואה עולה בהרבה על הריבית המירבית שנקבעה בחוק אשראי הונן (סעיפים 1,
7 5, לחקוק וסעיף 1 לתוספת הראשונה), כאשר אותה עת עמדה לכואורה ריבית בנק ישראל על
8 שער של 3.25% לשנה, בעודם ההלואה נקבעה ריבית של 1% לחודש.
9
- 10 85. נתבע 2 לא פירט כמה כסף שילם לו התובע ע"ח החוב, זאת בסתיירה לקבוע בסעיף 8(ב)(2)
11 לחוק ולא פירט מה יתרת החוב במועד הגשת התובענה, בסתיירה לקבוע בסעיף 8(ב)(3) לחוק.
12 86. נתבע 2 נקבע אמנים בסכומים והגיש טבלת אקסל, אולם כפי שקבעתי, הטבלה והסכום אינם
13 תואימים את המציאות.
14
- 15 87. לאור האמור לעיל, חל סעיף 9 לחוק אשראי הונן, כך שבית המשפט רשאי להורות על בטלות
16 הסכם ההלואה, וראה לעניין זה ע"א 19-11-34193 (חיפה) י.ח.ד. יזומות בע"מ נ' קרני ואח',
17 אתר פסק דין.
18
- 19 88. בנסיבות המתוירות לעיל, מצאתי כי הסכם ההלואה נערך ונחתם על ידי נתבע 2 בחוסר תום
20 לב, תוך שיתוף פעולה עם נתבעים 1 ו-3 וייצירת נסיבות שלא הותירו לתובע בሪיה אלא
21 לחתום על ההסכם. לפיכך, הסכם ההלואה סותר את תקנת הציבור, על כן הוא פסול ודיינו
22 להתבטל.
23 89. משעה שקבעתי כי ההסכםبطل, בטל החיוב בריבית, אולם על התובע להשיב לנتابע 2 את
24 סכום ההלואה, כשהוא צמוד לשער הדולר ובהפחיתה שכח"ד שנקבע, כאמור לעיל.
25
- 26 90. הויאל ושער הדולר עומד ביום 3.47 ש"ל לדולר, הסכום שעלה התובע להשיב לנتابע 2 הוא
27 695,567 ש"ל. כאמור, התובע שילם לנتابע 2 על חשבון ההלואה סכום העולה על מיליון ש"ח,
28 לפיכך הוא פרע את ההלואה זה מכבר ואין חייב מאומה לנتابע 2.
29
- 30 91. לאור האמור והמפורט לעיל, תביעתו של התובע בתיק 39512-11-22 מתקבלת במלואה ואילו
31 תביעתו של נתבע 2 בתיק 17601-06-23 נדחתה.
32
- 33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 22-11-39512 ג' וואח'

תמ''ש 23-06-17601 נ' וואח'

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 90. לאור התוצאה אליה הגעת, אני מחייב את הנتابעים יחד ולהזד בנסיבות משפט ושכ"ט ע"ד
2 בגין 2 התיקים בסך 150,000 ש"ח בצוירוף ריבית שקלית מהיוס עד התשלום בפועל.
3
4 91. המזיכרות תשלח את פסה"ד לצדים ותשגור את התקיק.
5
6 92. מותר לפרסום ללא פרטים מסוימים.
7
8 9. ניתן היום, ט' סיון תשפ"ה, 05 יוני 2025, בהעדר הצדדים.
9

ליאור ברינגר, שופט

